

ще ти дам заек!

Ударил му един печат, дал му един заек. И него оставил. И с него същото. Отишъл си.

– Какво бе, зете?

– Какво става? Отрежи ми главата – не дава.

– Е-е-е, бие пък един човек не можете да излъжете. Чакай до отида аз.

Яхнал коня и отишъл.

– Абе, зете, защо така? Защо не даваш? Дойдоха да искат хората да заколя един. Няма какво да правят.

– А, ще ви дам заек, бе! Ще се съблечеш, да ти сложа на гъба един печат!

– А, ти пак! Печат!

Видял-не видял, съблякъл си панталона. „Шляк“ – един печат. Дал му един заек и тръгнал. Тъкмо отишъл дотам – барабанът „пръ-ръ-па“ и заекът избягал. Върнал се.

– Какво, бе?

– Ами не дава! Казва: „Аз командвам зайците, а той – Войниците“ и не дава.

Както Всеки ден, отишъл оня да ги пасе, отишъл и гледа по един заек – „буум“ – заекът изсрал едно... родил.

Взел ги той: тапар, тупур, закарал ги. Другите Всички гледат. Ходи и бие барабана.

– Ето на царя зайците. Десет даде – единайсет му връщам.

Царят видял и казал:

– Ще ти дам три чувала. Ще ги напълниш с лъжи! Ако ги напълниш, няма да ти отсека главата!

Той взел чувалите и започнал.

– Абе, първият човек – казва – като дойде, аз му дадох заек, ама го излъгах. Сложих му печат.

– Хей, чакай, чакай. Чувалът се напълни.

Ха и вторият чувал се напълнил.

Тръгнал към царя.

– За какво идваш при мене?

– Царю, свали си панталона!

– Чакай, спри, чувалът се напълни.

И сега, досега си живее.

Станал на царя зет.

